

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Mfv.I.10.002/2019/5.

A tanács tagjai: . Hajdu Edit a tanács elnöke
 . Rózsavölgyi Bálint előadó bíró
 . Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

A felperes képviselője:
 Lits Ügyvédi Iroda
 . Lits György ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője:
 Habis Ügyvédi Iroda
 . Habis Kinga ügyvéd

A per tárgya: közszolgálati jogviszony jogellenes
 megszüntetésének jogkövetkezményei

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
 Fővárosi Törvényszék 5.Mf. 680.926/2017/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
 Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.M.1544/2016/17.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 5.Mf.680.926/2017/3. számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 190.000 (százkilencvenezer) forint és 51.300 (ötvenegyezer-háromszáz) forint áfa másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A másodfokú és a felülvizsgálati eljárás során felmerült 656.208 (hatszázötvenhatezer-kétszáznyolc) forint együttes illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2014. május 5-től állt közszolgálati jogviszonyban az alperesnél közterület-felügyelőként.
- [2] 2015. december 4-én **M N**, az alperes rendszeresen visszatérő, problémás ügyfele az .. kerület **V...** területén, a **Sz....** téren engedély nélküli árusítást végzett, ezért a járőrszolgálatot végző felperes vele szemben intézkedni kezdett. Ennek során a felperes megállapította, hogy **M N** cselekménye önkormányzati rendeletbe ütközik, mivel érvényes területfoglalási engedéllyel nem rendelkezik.
- [3] A felperes úgy ítélte meg, hogy a cselekmény nem valósít meg szabálysértést, mivel **M N**nek a kereskedelmi tevékenységre vonatkozóan volt engedélye, az árukról számlával rendelkezett, és az alperes önkormányzata felé eleget tett bejelentési kötelezettségének. Mindezt közölte **M N**tel, és felszólította az árusítás befejezésére, valamint a terület elhagyására, aki ennek nem tett eleget.
- [4] Időközben a felperes hívására - tekintettel arra, hogy nála nem volt jegyzőkönyv blanketta - a helyszínre érkeztek **N K** és **M Z** közterület-felügyelők, akik szintén felszólították **M N**et a tevékenység abbahagyására és a terület elhagyására, azonban az ő kérésüknek sem tett eleget az ügyfél. Ekkor a közterület-felügyelők jegyzőkönyvet kívántak felvenni, amelyre vonatkozóan a felperes azt a kijelentést tette, hogy az eljáráshoz „nem adja a nevét, mert **M N** cselekménye nem szabálysértés”, nem volt hajlandó ebben az eljárásban részt venni.
- [5] Tekintettel a felperes kijelentésére és hozzáállására **N K** és **M Z** töltötték ki a jegyzőkönyvet, majd **M N** az árusítással felhagyott, és a területet elhagyta. Előtte azonban megfenyegette a közterület-felügyelőket, hogy ellenük eljárást fog indítani, és „ki fogja őket rúgatni”.
- [6] A felperes kollégái sérelmezték, hogy a felperes a munkavégzésük jogosságát az ügyfél előtt kétségbe vonta, ezért ezt írásban, 2015.

december 4-én jelentették **M Cs** csoportvezetőnek.

- [7] Az alperes a 2015. december 10-én kelt felmentésével a felperes közszolgálati jogviszonyát méltatlanság címén megszüntette. A felmentés indokolása értelmében a felperes a 2015. december 4-én tartott intézkedés alatt, az intézkedés alá vont személy jelenlétében elmondta, hogy ahhoz nem adja a nevét, mert a cselekmény nem valósít meg szabálysértést. Ezen kijelentést az intézkedés során többször is elismételte az ügyfél előtt. A cselekményével az általa betöltött beosztás tekintélyét, illetve a munkáltató jó hírnevét súlyosan rombolta. Erre tekintettel nem várható el az alperestől a közszolgálati jogviszony fenntartása.
- [8] A felperes 2015. december 29-én közszolgálati panaszt nyújtott be, amelyet a Döntőbizottság a 2016. január 14-én meghozott határozatával elutasított tekintettel arra, hogy a felperes köztisztviselőként közvetlenül a bírósághoz fordulhat keresettel.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [9] A felperes keresetében a felmentés jogellenességének jogkövetkezményeként 24 havi távolléti díjának megfelelő kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Előadta, hogy a hatályos törvény alapján a 2015. december 4-én történetekkel összefüggésben nem lehetett szabálysértést megállapítani, mivel az csak a 2016. január 1-től hatályba lépő rendelkezések miatt minősült annak. Véleménye szerint a területfoglalási engedély nélküli árusítást a helyi önkormányzati rendelet szabályozta, ezért **M N** cselekménye abba ütközött, így nem szabálysértési eljárást, hanem hatósági bírságot vont maga után. Sérelmezte azt is, hogy a felmentés előtt nem szembesítették a jelentést író kollégáival, álláspontja szerint neki a helyzet tisztázását nem engedték.
- [10] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogviszony megszüntetésének nem az volt az indoka, hogy a felperes a munkaköri kötelezettségének ne tett volna eleget, hanem az, hogy a kollégák intézkedése alatt a felperes milyen magtartást tanúsított az ügyfél jelenlétében. Akár történt szabálysértés, akár nem, a felperes nem köztisztviselőhöz méltó módon nyilatkozott és viselkedett, ez pedig megalapozta a felmentést.

Az első- és másodfokú ítélet

- [11] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2017. szeptember 13-án meghozott, 12.M.1544/2016/17. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest perköltség megfizetésére és megállapította, hogy az eljárás illetékét az állam viseli.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Kttv.) 9. §-ában és 64. §-ában foglaltakra.
- [13] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a bizonyítékokat

értékelve azt állapította meg, hogy a felmentés indoka valós és okszerű, azaz a felperes valóban olyan magatartást tanúsított, amely alkalmas volt arra, hogy a munkakörének ellátására az alperes méltatlannak tekintse. Nem annak volt jelentősége, hogy az érintett cselekmény szabálysértést, vagy egyéb szabályszegést valósított meg, hanem annak, hogy a felperes az intézkedés során milyen magatartást tanúsított.

- [14] Az érintett közterület-felügyelők (**M Z** és **N K**) vallomását életszerűnek találta, figyelembe vette, hogy a felperes maga is elismerte a személyes meghallgatása során, hogy a kijelentések elhangzottak, a felmentésben foglalt magatartást tanúsította. A felperes **M N** ügyfél előtt olyan kijelentést tett, hogy „az eljáráshoz nem adja nevét”, és kétségbe vonta az intézkedés jogszerűségét.
- [15] Az elsőfokú bíróság jelentőséget tulajdonított annak is, hogy **M N** kifejezetten problémás ügyfélnek volt tekinthető, mivel rendszeresen folytatott engedély nélkül árusítási tevékenységet a várban, vele szemben szinte napi rendszerességgel intézkedtek a közterület-felügyelők, több eljárás volt ellene folyamatban.
- [16] Az elsőfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a felperesnek joga volt az ügyfél tevékenységének megítélése, azonban kétségeit, az ezzel kapcsolatos aggályait nem az ügyfél előtt kellett volna rendeznie, figyelemmel arra is, hogy kifejezetten problémás személyről volt szó, akinek a vonatkozásában a felperes eljárása joggal kelthette azt a látszatot, hogy az alperes képviselőjében jelenlévő közterület-felügyelők jogellenesen akarnak intézkedni.
- [17] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperesnek fokozott gondossággal és óvatossággal kellett volna eljárnia, meg kellett volna válogatni, hogy milyen szavakat használ, illetve vigyáznia kellett volna, hogy a véleményét ne az ügyfél előtt fejtse ki és ezzel az intézkedők tekintélyét ne rombolja.
- [18] Az eljárás jogszerűségét kétségbe vonó, annak hatékonyságát zavaró, a kollegialitást teljes mértékben figyelmen kívül hagyó, a hivatali tekintélyt rontó magatartás a felperes méltatlanná válását, a jogviszony jogszerű megszüntetését eredményezte.
- [19] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2018. június 7-én meghozott 5.Mf.680.926/2017/3. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes ikt. számú 2015. december 10. napján meghozott közszolgálati jogviszonyt megszüntető felmentése jogellenes, a követelés összegére nézve a tárgyalás folytatását rendelte el.
- [20] A törvényszék ítéletének indokolása értelmében az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, azt a másodfokú bíróság kiegészítette **M Z** és **N K** 2015. december 4-én kelt jelentéseinek tartalmával. Ezt meghaladóan azzal is pontosította, hogy a 2015. december 4-én 12.30 perckor kiérkezett **M Z** és **N K** kérdésére **M N** azt válaszolta, hogy a cégének a neve megváltozott, ezzel kapcsolatban

a kérelmet beadta az alperes önkormányzatához, ezért a közterület-felügyelőknek nincsen joga a „lefoglaláshoz”, az áru visszatartásához. A felperes ekkor azt mondta, hogy ő nem adja nevét „lefoglaláshoz”, mert a változás miatt ez nem szabálysértés.

- [21] A kiegészített és pontosított tényállás alapján a törvényszék azt állapította meg, hogy a felperes eljárást kívánt lefolytatni **M N**tel szemben, amelynek során jegyzőkönyvet is fel akart venni, azonban ahhoz blankettával nem rendelkezett. **M Z** és **N K** írásbeli jelentései értelmében a kiérkező közterület-felügyelők **M N** iratait nem vizsgálták meg, a felperest nem vonták félre, és nem kértek tőle tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy mit közölt az érintettel, ezzel szemben felszólították az árusítás abbahagyására, és kilátásba helyezték az áru visszatartását is. A felperes ezzel összefüggésben közölte, hogy az áru lefoglalásához nem adja a nevét, ezt pedig az alperes figyelmen kívül hagyta. E körben a másodfokú bíróság értékelte, hogy a felperes kötelessége a munkaköri leírása és az önkormányzati rendelet alapján is az volt, hogy a jogosulatlan közterület használatát felszólítsa a tevékenység megszüntetésére, azonban az áru visszatartás nem képezte a feladatát.
- [22] A törvényszék megítélése szerint a felperes munkatársainak eljárása teremtette meg azt a helyzetet, hogy a felperes az érintett jelenlétében ismételte meg a korábban a részére már elmondott álláspontját.
- [23] A másodfokú bíróság szerint a felperes azon nyilatkozata, miszerint a lefoglaláshoz nem adja nevét, sem a beosztása tekintélyét, sem pedig a munkáltató jó hírnevét nem rombolta. Mindezt pontosan az csorbította volna, ha az iratok megvizsgálása alapján kialakított és az intézkedéshez az érintettel szükségszerűen közölt tájékoztatását a felperes megváltoztatta volna. A felperes és a kollégái között szakmai nézeteltérés alakult ki, senki nem számolt be arról, hogy hangos szóváltásra került volna szó, vagy **M N**et mindez megbotránkoztatta volna.
- [24] Összességében a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperes a felperes tekintetében a beosztása tekintélyét lejárató, az alperes jó hírnevét romboló, egyoldalúan az ügyfél érdekét képviselő olyan magatartást bizonyítani nem tudott, amely a közszolgálati jogviszony fenntartását lehetetlenné tette volna, ezért a felmentés jogellenes.

Az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes ellenkérelme

- [25] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [26] Azt adta elő, hogy a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat helytelenül értékelte és azokból téves jogi következtetést vont le. Jogszabálysértésként a keresetlevél benyújtásának időpontjára tekintettel alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.)

206. § (1) bekezdését, 221. §-át, 252. § (2)-(3) bekezdését, valamint a Kttv. 64. § (1) bekezdésében és a 76. §-ban foglaltak megsértését jelölte meg.

- [27] Megítélése szerint a törvényszék a beszerzett bizonyítékokat súlyosan okszerűtlenül mérlegelte, a tényállás kiegészítését egyes bizonyítékok kiemelésére és nem az összes bizonyíték együttes értékelésére alapította, a bizonyítékok értékelésével összefüggésben az indokolási kötelezettségének nem tett eleget.
- [28] Alaptalanul rekesztette ki a felperes tárgyaláson tett személyes meghallgatásakor előadott nyilatkozatát, illetve a meghallgatott tanúk vallomását, amikor előtérbe helyezte az írásbeli feljegyzések tartalmát. A felperes személyes előadásának tartalma, valamint az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv 3. oldalán az ellenőrzött részéről tett nyilatkozat az alperes álláspontja szerint egyező érvelést tartalmaz, amiből az a következtetés vonható le, hogy a felperes, mint közterület-felügyelő munkaidejében a jogellenesen közterületet használó, notórius szabályszegő részére a védekezésének alapjául szolgáló jogi tanácsot adott, bátorítva, segítve az ellenőrzéssel szembeni ellenállását.
- [29] A felperes eljárása és a másik két közterület-felügyelő kollégával szembeni viselkedése, vitája egyértelműen rombolta a beosztása tekintélyét, a munkáltató jó hírnevét.
- [30] A meghallgatott tanúk egybehangzóan azt kifogásolták a felperes magatartásával összefüggésben, hogy az ügyfél előtt határozottan és többször megkérdőjelezte az intézkedés jogszerűségét, ezzel lejáratva a közterület-felügyelői beosztást. Az eljárás során a tanúk előadták azt is, hogy a **M** család más cégnévvel hiába kért engedélyt a várba, a világörökségi területen, ilyet nem lehet kiadni cégnévtől függetlenül.
- [31] Az alperes fenntartotta azon álláspontját, hogy a felperes ellenvéleményének sem a kollégák kiérkezése előtt, sem az után nem adhatott volna hangot az ügyfél jelenlétében, és az eljárás alá vontat nem tájékoztathatta volna arról, hogy szerinte az ellene foganatosítandó hatósági intézkedés az ő jogértelmezése szerint nem alapoz meg szabálysértési eljárást. Véleménye szerint iratellenesen állapította meg a törvényszék, hogy a felperes megkezdte az intézkedést, mivel az ügyfelet csupán arról tájékoztatta, hogy az ő meglátása szerint a cselekménye nem valósít meg szabálysértést. Összességében azonban arra hivatkozott, hogy ezen kérdés irreleváns a méltatlanság megállapíthatósága szempontjából, mivel önmagában azon kijelentéssel, hogy egy intézkedés részcselekményéhez a felperes nem adta a nevét, megvalósította a munkakör tekintélyének rombolását.
- [32] A Kttv. 64. § (1) bekezdésében foglaltakat meghaladóan az alperes véleménye szerint a törvényszék többletkövetelményt állított fel, amikor arra utalt, hogy egyoldalúan az ügyfél érdekét képviselő felperesi magatartást is bizonyítania kellett volna az alperesnek. Ezt a jogszabály nem írja elő. A felperes egyértelműen a jogkövető magatartással szembeni ellenállásra sarkalta az ügyfelet, ezzel a

közterület-felügyelői munkakörbe vetett közbizalmat súlyosan rombolta.

- [33] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős közbenső ítélet hatályában fenntartását és az alperes perköltségben marasztalását kérte.
- [34] Azt adta elő, hogy a másodfokon eljáró bíróság mérlegelési jogkörében a rendelkezésre álló bizonyítékokat összevetve, azokat értékelve okszerűen és jogszerűen vont le azt a következtetést, hogy a közterület-felügyelő munkatársak magatartása, az általuk előidézett helyzet miatt volt kénytelen a felperes az árusítást végző személy jelenlétében megismételni a korábban már részéről adott tájékoztatását.
- [35] A felperes - megismételve az eljárás során előadott álláspontját - úgy foglalt állást, hogy a Kttv. 64. § (1) bekezdésében foglaltakat a másodfokú bíróság helyesen értelmezte, amikor azt állapította meg, hogy nem álltak fenn a méltatlanság konjunktív előfeltételei, mivel nem tanúsított olyan magatartást, amely objektíve alkalmas lett volna az általa betöltött beosztás tekintélyének, vagy a munkáltató jó hírnevének, illetve a jó közigazgatásba vetett bizalomnak a súlyos rombolására. Megítélése szerint a beosztása tekintélyét, vagy a munkáltató jó hírnevét éppen az szolgálta, hogy a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően eljárva az adott jogsértő magatartást megfelelően minősítette és nem járt el szabálysértően.
- [36] Utalt arra, hogy az alperes felülvizsgálati kérelmében új előadásként megalapozatlanul vélelmezte azt, hogy az árusítást végző személy részére jogi jellegű tanácsot adott volna. Az alperes szintén nem hivatkozott a felmentésben, a bírósági eljárás során a Kttv. 76. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, ezért e jogszabályi rendelkezések megsértésére történt felülvizsgálati érvelés is megalapozatlan. A felülvizsgálati kérelem a Pp. 252. § (2)-(3) bekezdésének megsértését tartalmilag nem is részletezte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [37] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [38] A Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint pedig a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett - hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [39] A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei tehát a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes

törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az erre vonatkozó jogi álláspontját részletesen kifejti, vagyis a jogszabálysértésre való hivatkozását, indokait is ismerteti. Amennyiben a fél a felülvizsgálati kérelmében több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásának rendelkeznie kell az előzőekben meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős ítélet több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén annak a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét is a Kúria külön-külön vizsgálja [1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3-6. pont].

- [40] A Kúria következetes gyakorlata szerint a jogerős ítélet nem támadható felülvizsgálati kérelemmel olyan kérdésben, amely a másodfokú eljárásnak nem volt tárgya [Pp. 270. § (1) bekezdés, BH1995.163., Kúria Mfv.I.10.775/2016/8. számú ítélet]. A felülvizsgálatnak csak olyan téves jogi álláspont vagy mulasztás lehet az alapja, amely az eljárás korábbi szakaszaiban is a per tárgya volt. Amely kérdéssel a korábban eljáró bíróságok erre irányuló kérelem hiányában nem foglalkozhattak, azzal kapcsolatban jogszabálysértést sem követhettek el.
- [41] Az előzőekből következően a felülvizsgálati kérelemnek a Kttv. 76. §-ának megsértésére történő hivatkozása, valamint az azzal kapcsolatos előadás, miszerint a felperes a jogellenesen közterületet használó ügyfélnek egyfajta jogi tanácsot kívánt volna adni, nem volt értékelhető.
- [42] Az alperes a felülvizsgálati kérelemben a törvényi kötelezettsége ellenére [Pp. 272. § (2) bekezdés] nem jelölte meg, hogy az eljáró bíróságok, illetve a jogerős ítélet miért sérti a Pp. 221. §-ában, illetve a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakat, ezért a Kúria azt nem vizsgálta.
- [43] A Kttv. 64. § (1) bekezdés alkalmazására általában akkor kerülhet sor, ha a kormánytisztviselő jellemzően egyszeri, súlyosan kifogásolható magatartást tanúsít. A kötelező felmentési ok fennállására akkor lehet megalapozott következtetést levonni, ha a munkáltató a kormánytisztviselő kötelezettségszegését, valamint a kötelezettségszegést megvalósító magatartásának a kormánytisztviselő által betöltött beosztás tekintélyét, vagy munkáltatója jó hírnevét, illetve a jó közigazgatásba vetett bizalmat súlyosan romboló magatartását bizonyítja, amely miatt nem várható el, hogy a munkáltató a jogviszonyt a továbbiakban is fenntartsa (EBH2018.M.37.).
- [44] A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felvett bizonyítékoknak egybevetése során állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el. A másodfokú bíróság az előző rendelkezést megsértve bírálta felül az elsőfokú bíróság döntését és jogszabálysértően állapította meg,

hogy a felperessel közölt felmentés jogellenes.

- [45] A méltatlanság címén közölt felmentéssel összefüggésben a perben annak volt jelentősége, hogy a felperes az általa a személyes meghallgatása során elismert kijelentéseivel, magatartásával a közterület-felügyelői munkakör ellátására méltatlanná vált-e, köztisztviselőként olyan magatartást tanúsított-e, amely az alperes számára a közszolgálati jogviszony fenntartását lehetetlenné tette.
- [46] A bizonyítási eljárás alapján megállapítható, hogy a felperes és a meghallgatott tanúk is (mind az eljárás során tett vallomásaikban, mind a 2015. december 4. napján írt feljegyzéseikben) lényegében egyezően adták elő azt a tényt, hogy a felperes az ügyfél előtt a kollégái intézkedésével szembehelyezkedve olyan kijelentést tett, hogy ahhoz „nem adja a nevét”.
- [47] A felperes cselekményének megítélésekor figyelemmel kellett lenni arra a körülményre is, hogy mindezt egy problémás, visszatérő és a szabályokat figyelmen kívül hagyó ügyfél jelenlétében tette, ezzel hozzájárult az alperes jó hírnevének, illetve a jó közigazgatásba vetett bizalomnak a súlyos rombolásához.
- [48] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan foglalt állást a tekintetben, hogy a felperes magatartása alkalmas volt a beosztása tekintélyének és a munkáltató jó hírnevének rombolására, sértette a jó közigazgatásba vetett bizalmat, és mindezek alapján nem volt elvárható az alperestől, hogy a közszolgálati jogviszonyt fenntartsa.
- [49] A felperes cselekménye megalapozta a Kttv. 63. § (2) bekezdés a) pontjába foglalt kötelező felmentési ok alkalmazását. A közszolgálati, köztisztviselői hivatás ellátásához elvárt viselkedést és az általános magatartási normákat a felperes nem tanúsította, amikor az ügyfél jelenlétében megkérdőjelezte az intézkedő kollégái eljárásának jogszerűségét. Ezért a perben annak nem volt jelentősége, hogy a felperes és a kollégái között kialakult szakmai nézeteltéréssel összefüggésben a felperes jogi érvelése alapos volt-e vagy sem, az ügyfél szabálysértést valósított meg vagy az önkormányzati rendeletbe ütköző magatartást tanúsított.
- [50] A törvényszék ítéletének indokolásával szemben a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem vonható le olyan következtetés, miszerint a felperes azon nyilatkozata, amely alapján a lefoglaláshoz nem adta a nevét, a beosztásának a tekintélyét, vagy a munkáltató jó hírnevét nem rombolta. Önmagában az ügyfél előtt tanúsított azon magatartással, miszerint többször hangsúlyozta a felperes, hogy nem ért egyet, „nem adja a nevét” a kollégái intézkedéséhez, már megvalósította a kötelezettségszegést, mert alkalmas volt a jó közigazgatásba vetett bizalom megingatására. Nincs annak jelentősége, hogy nem került sor hangos szóváltásra és annak sem, hogy a felperes munkatársainak eljárása esetlegesen milyen helyzetet teremtett, figyelemmel arra is, hogy a felperes is úgy nyilatkozott, hogy az intézkedést **M Ntel** szemben megkezdte.
- [51] Az alperes a perben bizonyította, hogy a felperes a beosztása

tekintélyét lejárató, az alperes jó hírnevét romboló magatartást tanúsított, ezáltal a köztisztviselői jogviszonyának a fenntartása nem volt lehetséges.

- [52] Minderre figyelemmel a Kúria a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Záró rész

- [53] A törvényszék közbenső ítéletének hatályon helyezésével a felperes a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban pervesztes lett ezért a Kúria Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében kötelezte másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltség megfizetésére.
- [54] A Kúria a pertárgy értékét a Pp. 24. § alapján, az illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése és 50. § (1) bekezdése szerint állapította meg.
- [55] Perköltségként merült fel az alperes oldalán az öt képviselő ügyvéd munkadíja, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, továbbá (5) és (6) bekezdése alapján határozott meg.
- [56] A pervesztes felperes munkavállalói költségkedvezményben részesült, ezért a feleket megillető tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett másodfokú és felülvizsgálati illetéket az állam viseli a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban elnevezésű 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, és 14. §-a értelmében.
- [57] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [58] Ez ellen az ítélet ellen a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2019. november 6.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Rózsavölgyi Bálint s.k. előadó bíró,
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő